შორეული

ნუ მოხვალ ახლოს, იყავი შორი,
სიშორის ორმოს ავავსებთ სევდით,
მთელ ქვეყანაზე მარტო ვართ ორი,
ქვეყნის დასასრულს ორი შევხვდებით...
სად შემიყვარდა, რად შემიყვარდა?
მე არ ვკითხულობ, არც მსურს გაგება.
შენ გაუშლელი ტანჯვის ხარ ვარდი
და ჩემი სული ეკლად დაგება...
შენი სიშორის მიმაფრენს ქარი,
შენ სურნელების წვიმა მაწვიმებს.
ანგელოსი ხარ თუ ჯადოქარი,
წაიღე სული, არ დაგამძიმებს.
დამწვარ ოცნებას, დაფერფლილ ფიქრებს,
ჩახლეჩილი ხმის ქებას დახეულს
და აწითლებულს ველურ ქიმერებს
კუბოდ დაგიწნავ ძვირფასს, შორეულს...

1915 წ.